

der vergaderingen spelen geen rol in dezen, dan heeft het er veel van of men wenscht te vergaderen bij ons, zonder ons, en wellicht ook over ons!

Hoe het zij, wanneer het plan mocht doorgaan, dan wordt vrij zeker onze ééne groote krachtige afdeeling met goede opkomst en betrekkelijk krachtig wetenschappelijk leven gesplitst in twee, waarvan de een zeker alléén vakvereeniging wordt, terwijl ook de andere onder de amputatie geducht zal lijden. Het doel van dit schrijven is den leden der Maatschappij hier in het Noorden te waarschuwen voor den stap, die beraamd wordt, en bij het hoofdbestuur er op aan te dringen niet tot inwilliging over te gaan, tenzij zeer deugdelijke argumenten kunnen worden aangevoerd.

Groningen, 27 November 1913.

N. J. A. F. BOERMA.

ZIJN WIJ GEREED?

Nu, zooals wij uit het door collega PINKHOF uit de *N. Ct.* overgenomen bericht vernamen, de ziekenfondsen zich ook aaneengesloten hebben, om met vereende krachten den strijd tegen ons aan te binden, hetgeen ook blijkt uit de oproeping van artsen, die natuurlijk volgens hun voorwaarden voor hun ziekenfondsen willen werken, nu is het mijns inziens een eisch, dat wij ons nog eens afvragen: „Zijn wij voor den strijd gereed?”

Om tot die wetenschap te geraken is het noodzakelijk, dat wij nog eens nagaan, uit welke bestanddeelen ons artsencorps is saamgesteld, om daaruit te leeren, wat wij nog te doen hebben, om roemrijk uit het strijdperk te voorschijn te treden, opdat een krachtige onafhankelijke artsenstand ontstaan zal tot heil van menschheid en wetenschap. Doen wij dit, dan onderscheiden wij de volgende groepen.

10. Zij, die met ons man aan man, schouder aan schouder willen staan, omdat zij de heilige overtuiging hebben, dat slechts door aaneengesloten op te treden, de zege kan behaald worden.

20. De twijfelaars, zeker niet altijd de slechtsten onder ons, juist dikwijls collega's met groote fondspraktijken, die uit vrees voor geldelijke schade, de zaak nog eens willen aanzien. Zij zijn wel overtuigd, dat, wat de centrale organisatie wil, het goede is, doch zijn bevreesd, dat niet allen zullen toetreden en zij dan misschien zoodanige geldelijke schade zullen lijden, dat zij die verantwoording in het belang van hun gezin niet op zich durven nemen.

30. De onverschilligen, die zich nooit ergens voor warm maken, of omdat zij financieel sterk genoeg staan, of omdat de particuliere praxis hun voornaamste bron van inkomsten is.

40. Diegenen, die welbewust van de schoone gelegenheid gebruik willen maken om in troebel water te visschen en zich zodoende op onoirbare wijze ten koste van anderen te verrijken.

50. De pas gepromoveerde of binnenkort te promoveeren artsen, die nog niet tot onze Maatschappij zijn toegetreden. In hun studententijd hebben velen hunner zich nooit beziggehouden met den strijd, die in de praktijk gevoerd wordt, en gaan vol idealen hun nieuw leven tegemoet. Hetzij doordat zij terstond moeten gaan verdienen, hetzij uit onwetendheid, laten zich velen door het sirenengeluid der ziekenfondsbesturen verlokken en kunnen zij, eenmaal in de praktijk zijnde, hoe gaarne zij misschien ook zouden willen, niet meer terug, gebonden als zij zijn door contracten.

Daar mij van het werkplan van het bestuur der Centrale Organisatie niets bekend is, meende ik goed te doen, het volgende in overweging te moeten geven. Het is mijns inziens juist tegenover de 2de en 5de groep, dat de grootste werkzaamheid ontplooid moet worden.

Bij de tweede groep is het zaak, hetzij door voordrachten in de verschillende afdee-

lingen, of nog beter door persoonlijke aanraking, hen te overtuigen van de noodzakelijkheid, om niet langer te wachten, doch reeds terstond met ons samen te werken. Men zou van hen een verklaring kunnen verlangen, dat zij bij voldoende deelneming zullen toetreden. Ik ben dan overtuigd, dat nog velen zulk een verklaring gaarne willen geven en ziende, dat er slechts weinigen overblijven, die buiten onze organisatie willen blijven staan, van de tweede groep naar de eerste zullen overgaan.

En wat nu de 5de groep betreft, lijkt het mij op den weg van het bestuur der Centrale Organisatie te liggen, dat zij zoo spoedig mogelijk lezingen laat houden in de geneeskundige faculteiten der verschillende studentencorporaties, zoowel van bonden als corpsen, om hen voor te bereiden op den strijd, die hun in de maatschappij wacht, opdat zij nu reeds partij leeren kiezen en niet na hun artsexamen in strikken verward geraken, waaruit zij zich later moeilijk meer kunnen losmaken.

Rotterdam, December 1913.

J. CAHEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BELGIË. — **Schoolartsen.** Het wetsontwerp, dat dezer dagen in de Belgische Kamer wordt behandeld, bevat een artikel, dat aan alle gemeenten de verplichting oplegt schoolartsen aan te stellen. Het artikel luidt: „Elke gemeente is verplicht een geneeskundig schooltoezicht in te stellen. Dit omvat een onderzoek der leerlingen, zoodra zij op school komen, en ten minste éénmaal per maand een bezoek aan elke school.

De dienst strekt zich over alle scholen uit, die aan de tegenwoordige wet zijn onderworpen.

De schoolartsen van de gemeentelijke scholen worden door den gemeenteraad benoemd; de schoolartsen van de bijzondere scholen („écoles adoptées et adoptables”) worden benoemd door de besturen van deze instellingen en toegelaten door het Dageelijksch Bestuur der gemeente.

Na afloop van elk bezoek zendt de schoolarts aan den burgemeester een verslag, van hetwelk de inspecteur van de volksgezondheid en de schoolopziener een afschrift ontvangen.

Een Koninklijk besluit zal de algemeene voorwaarden regelen, waaronder dit toezicht zal werken”.

ACTA IMPOSTORUM. — (Uit het beloofde land der vrije geneeskunst). Als *recidiviste* is door het Landgericht Plauen wegens bedrog veroordeeld tot 2 jaren tuchthuisstraf en 150 mark boete een ziekenbehandelaarster, die in advertenties had beweerd, alle vrouwen- en mannenziekten te kunnen genezen.

Wegens oneerlijke concurrentie werd door het Landgericht Rottweil tot 50 mark boete veroordeeld een man, die had geadverteerd, dat hij snel en met zekerheid kon genezen open beenen, waterzucht en suikerziekte. Het Reichsgericht bevestigde dit vonnis.

Een ziekenbehandelaar te Hannover had door middel van strooibiljetten met verdichte dankbetuigingen zijn diensten als „natuur-geneeskundige” aangeboden en voor de deugdelijkheid zijner geneesmiddelen ingestaan met de belofte, het geld te zullen teruggeven, als zij niet hielpen. Omdat hij in 25 gevallen deze belofte niet was nagekomen, werd hij wegens bedrog tot 1 jaar gevangenisstraf veroordeeld (*Allg. med. Centralz.*). En hiermede zullen wij de *acta impostorum* verder maar ad *acta* leggen.